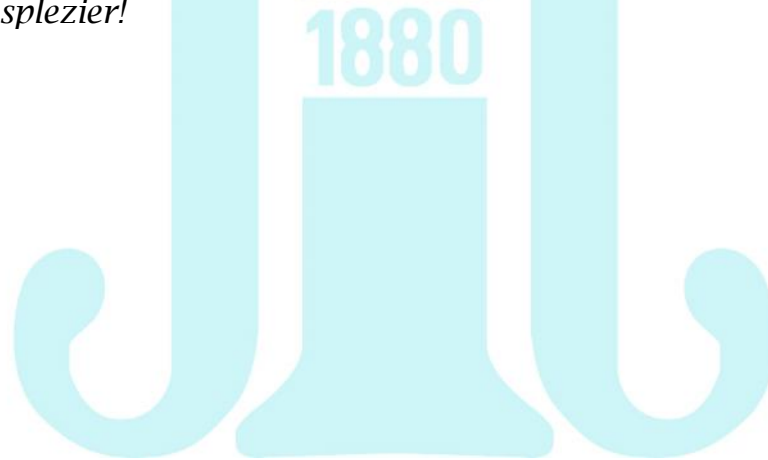

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

CABECEO

Toneelspel in één bedrijf

door

1880

Tom de Beckker

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2007

Nr.2950

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A3

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *CABECEO* op te voeren moet de naam van auteur *TOM DE BECKKER* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2007/220/28
ISBN 978-90-385-09914

© 2007 Toneelfonds J. Janssens/Tom de Beckker
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(1 dame – 1 heer)

HIJ

ZIJ

DECOR

Twee stoelen

“Cabeceo”. van ‘cabeza’; hoofd; traditionele techniek om van op afstand danspartners te selecteren door oogcontact en bewegingen; ontstaan in de ‘milongas’ in Buenos Aires.

(Muziek. Tango. Man en vrouw zitten in het publiek, op dezelfde rij, elk aan een uiteinde. Ze beginnen naar elkaar te kijken, komen recht en gaan naar het podium. Op het podium kijken ze elkaar nog even aan en beginnen dan een trage tango te dansen. Als de muziek gedaan is halen ze een stoel in de coulissen (elk aan zijn kant) en gaan naast mekaar zitten.)

HIJ : Danseres...

ZIJ : Amateur.

HIJ : Jij of ik?

ZIJ : Ik, in het dansen. Oh, je dacht dat ik jou een amateur noemde?

HIJ : Het zou kunnen.

ZIJ : Nee nee, absoluut niet. Je danst heel goed.

HIJ : Amateur.

ZIJ : Twee amateurs dan.

HIJ : Geen ambities om meer dan een amateur te worden?

ZIJ : Nee. Ik heb het ooit wel overwogen, maar dat heeft niet lang geduurd.

HIJ : Waarom?

ZIJ : Goh, je weet hoe dat gaat, je bent jong en je hebt duizend en één dromen.

HIJ : Zoveel waren het er niet, maar ik volg je.

ZIJ : En de ouderlijke macht zag er geen toekomst in. Het moest iets normaal zijn dat brood op de plank brengt.

HIJ : Wat is het geworden?

ZIJ : Communicatie.

HIJ : Dan ben jij een redster van de wereld.

ZIJ : Zo goed was ik daar nu ook niet in. Het was eerder studeren om te studeren.

HIJ : Maar je hebt tenminste een basis. Als wat meer mensen dat hadden zou de wereld er een stuk eenvoudiger op worden.

ZIJ : Daar kan ik je geen ongelijk in geven. We praten te weinig.

HIJ : En we zeveren teveel.

ZIJ : We dansen te weinig. Als we meer zouden dansen, moesten we minder zeveren.

HIJ : Leg eens uit.

ZIJ : Als twee aan elkaar vreemde mensen zich aan de tango zouden overgeven alvorens

te praten, zoals wij net gedaan hebben, dan was het eerste ijs gebroken en werd er minder rond de pot gedraaid.

HIJ : Interessante theorie.

ZIJ : Ik overweeg een wereldwijde bewustwording te lanceren in die richting.

HIJ : Lijkt me een sterk gegeven met veel kans op slagen. Wat kun je me nog leren over de tango?

ZIJ : Dat je er moet uithalen wat voor jezelf boeiend en leerrijk is.

HIJ : Zoals?

ZIJ : Bijvoorbeeld de afstand tussen een danskoppel. Die gaat van groter naar kleiner en vica versa. Pas dat toe op een relatie. Wat ontdek je?

HIJ : Dat relaties met hoogte- en laagtepunten gepaard gaan, met gradaties van verbondenheid?

ZIJ : Voila, zo simpel is het.

HIJ : Is dat niet een beetje eenvoudig voorgesteld?

ZIJ : Moet het dan ingewikkeld zijn?

HIJ : Hoeft niet, maar ik heb een vraag voor je.

ZIJ : Zeg maar.

HIJ : Bij de tango, zoals in ongeveer elke dans, heb je een leider en een volger. Wil je dan ook zeggen dat er in een relatie altijd één persoon leidt terwijl de ander altijd volgt? Want tijdens een dans wordt er niet gewisseld.

ZIJ : Moet er niet altijd iemand de sterkste zijn?

HIJ : Maar moet dat per definitie altijd dezelfde zijn? Een evenwicht lijkt me toch interessanter voor het welslagen van een relatie.

ZIJ : Hangt ervan af.

HIJ : Van wat zoal?

ZIJ : Om te beginnen van het type persoon. Er zijn verschillende types binnen een relatie met elk hun voor- en nadelen. Neem bijvoorbeeld een man met een verantwoordelijke functie op zijn werk.

HIJ : We noemen hem Harry.

ZIJ : Oké, Harry. Harry is een topmanager met veel blabla, staat aan het hoofd van een grote multinational en zit er méér dan warmpjes in.

HIJ : Maar zo'n grote vis luistert niet naar de naam Harry. We noemen hem Bill.

ZIJ : Bill it is. Bill is getrouwd met....?

HIJ : Madeline.

ZIJ : Bill en Madeline, het Amerikaanse droomkoppel.

HIJ : Yeah!

ZIJ : Dus, Bill is een big shot en deelt de hele dag de lakens uit op kantoor.

HIJ : Oké.

ZIJ : Wat denk je dat Bill 's avonds wil doen als z'n dagtaak erop zit?

HIJ : Naar Madeline gaan?

ZIJ : Correct.

HIJ : Of naar Carol.

ZIJ : Carol?

HIJ : Zijn maîtresse.

ZIJ : Zijn maîtresse?

HIJ : Als je het realistisch wil houden toch. Zo'n kerels hebben minimum één maîtresse.

ZIJ : Je hebt een punt. Maar laat ons ervan uitgaan dat hij gewoon naar z'n vrouw gaat.

HIJ : Hij gaat braaf naar Madeline.

ZIJ : Bill gaat braaf naar huis. En wat verwacht hij als hij thuiskomt?

HIJ : Eten?

ZIJ : Ook, maar vooral dat hij zich van de dagelijkse beslommeringen van het huishouden niets moet aantrekken en dat vrouwlief de kleur van het nieuwe behang en het motief van de gordijnen al in zijn plaats gekozen heeft. Met andere woorden, thuis wil hij niet leiden. En tegen de tijd dat Bill met verdiend pensioen gaat, is het de normaalste zaak dat ze hun verhoudingen binnenshuis uit gewoonte verderzetten. Iedereen gelukkig.

HIJ : Behalve Carol. Die blijft alleen achter.

ZIJ : Het lot van een maîtresse.

HIJ : Héél af en toe hebben ze geluk en kiest aanhouder lief hun kant. Maar wel héél af en toe.

ZIJ : Tja, c'est la vie.

HIJ : Ik volg je theorie. Maar hij is heus niet sluitend. Je hebt een voorbeeld aangehaald waarop je denkwijze van toepassing is, akkoord, maar ik ga het je wat moeilijker maken. Stan.

ZIJ : Stan?

HIJ : Stan. Woont samen met Silke, geen kinderen.

ZIJ : Oké, ga voort.

HIJ : Twee artistiekelingen, gepassioneerd door alles wat met kunst te maken heeft.

ZIJ : Klinkt goed.

HIJ : Ze hebben elkaar ontmoet bij een fles wijn op een warme zomeravond. Ze werden aan mekaar voorgesteld door gemeenschappelijke vrienden die vonden dat ze lang genoeg vrijgezel geweest waren.

ZIJ : Je hebt wel gevoel voor poëtisch drama.

HIJ : It's what the world makes go around.

ZIJ : Je bent net gestegen op mijn interessantheidsmeter.

HIJ : Dankjewel. Er is vrijwel onmiddellijk een wederzijdse aantrekkingskracht. Ze verdwalen in een gesprek over muziek, Shakespeare en de kenmerken van een goede merlot. Bij het ochtendgloren sluiten ze het café met de belofte elkaar snel terug te zien.

ZIJ : Waarschijnlijk diezelfde avond al.

HIJ : Nee, jammer genoeg niet, want hij heeft een andere afspraak waar hij niet onderuit kan.

ZIJ : Maar hij zal wel de hele dag en avond aan haar denken.

HIJ : En zij zonder twijfel aan hem.

ZIJ : Kussen ze?

HIJ : Niet die eerste morgen. Ze staan als twee verliefde pubers rond te draaien met hun fietsen tussen hen in. Ze lachen wat schaapachtig en maken geen van beiden aanstalten om te vertrekken.

ZIJ : Hij stelt misschien voor om een eindje met haar mee te fietsen want ze moeten dezelfde richting uit?

HIJ : Hij stelt het voor, maar hij moet eigenlijk de andere kant uit, wat hij haar uiteraard niet vertelt.

ZIJ : Voorspelbaar, en zij voelt dat dat zo is, maar zwijgt natuurlijk.

HIJ : Uiteraard. Dus hij fietst vier straten mee, waarna ze afscheid nemen met de belofte elkaar de dag daarna 's avonds terug te zien om merlot te drinken.

ZIJ : Als ze de hoek om is, begint ze glimlachend te neuriën.